27 Σεπτεμβρίου 2023

Το κορίτσι που έπλεκε τις λέξεις

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Λογοτεχνία (ποίηση & πεζογραφία)

Μια φορά κι έναν καιρό, ήταν ένα κορίτσι που το έλεγαν Ιωάννα. Είχε δύο μεγαλύτερους αδελφούς, τον Νάσο και τον Μίλτο, και μια γιαγιά, την γιαγιά Αμαλία.

Η Ιωάννα δεν ήταν ένα συνηθισμένο κορίτσι. Ήταν ένα κορίτσι με δυσλεξία. Όταν διάβαζε στην τάξη, οι συμμαθητές της δυσανασχετούσαν, όταν έγραφε ορθογραφία, οι λέξεις χόρευαν στη γραμμή, μπλέκονταν μεταξύ τους και την

έβαζαν σε μπελάδες.

«Πάλι «Β», Γιαννάκο;» της έλεγε λυπημένα ο Μίλτος. Κι εκείνη κατέβαζε το κεφάλι γιατί ο Μίλτος τη βοηθούσε, διάβαζε μαζί της, της έλεγε την ορθογραφία κι εκείνη ήθελε να τον βγάζει ασπροπρόσωπο. Ο Νάσος τότε, την έπαιρνε αγκαλιά, την σβούριζε στον αέρα και της έλεγε ψιθυριστά στο αυτί «Την επόμενη φορά, γλυκιά μου. Την επόμενη φορά»

Την αγαπούσαν τα αδέλφια της και την καμάρωναν. Βλέπεις, εκτός από δυσλεξία, η Ιωάννα είχε και ταλέντο. Στα χέρια. Σαν έπαιρνε η γιαγιά τη σύνταξή της και ψώνιζαν αλεύρι και βούτυρο και σιμιγδάλι και τρούφες και αμύγδαλα, η Ιωάννα δημιουργούσε. Έφτιαχνε του κόσμου τα γλυκά, τόσο νόστιμα που η γιαγιά τής έδινε την ευχή της κάθε φορά που δοκίμαζε ένα καινούργιο γλυκό. Και πόσο

όμορφα τα στόλιζε!

«Τα κεντάει τα γλυκά της η Ιωάννα» έλεγε και γελούσε ολόκληρη η γιαγιά Αμαλία.

Μέχρι που μια μέρα, η κυρία Ολυμπία, η δασκάλα της, κάλεσε τα αδέλφια της στο σχολείο. Πήγαν με μισή καρδιά τα αγόρια. Ήξεραν ότι το στερνοπούλι δεν τα κατάφερνε. Ήξεραν ότι θα τους έκανε παράπονα η δασκάλα. Κι ας προσπαθούσαν τόσο πολύ να τη βοηθήσουν, κι ας τη διάβαζαν ως αργά, ακόμη κι όταν ήταν κουρασμένοι από τις δουλειές τους.

Γι' αυτό, όταν η κυρία Ολυμπία τους είπε ότι η Ιωάννα είναι ένα ταλαντούχο παιδί, με εντυπωσιακή αντίληψη για την ηλικία της και ότι, αν ήθελαν, μπορούσε να τους συστήσει μια δασκάλα που θα τη βοηθήσει με το ζήτημα της δυσλεξίας, ξαφνιάστηκαν. Και χαμογέλασαν, ξαλαφρωμένοι και περήφανοι.

Έτσι, η κυρία Αγγελική – όνομα και πράγμα, άγγελος σωστός – άρχισε να τους επισκέπτεται καθημερινά.

Είχε ένα πλεκτό μόνιμα στα χέρια της η κυρία Αγγελική. Καθόταν δίπλα στην Ιωάννα και έπλεκε και έλεγε, έδειχνε τα γράμματα με τις βελόνες της κι όταν μικρή μαθήτρια έγραφε μια λέξη σωστά, χάιδευε το πλεκτό της ευχαριστημένη. Και κάπως έτσι, πλέκοντας και λέγοντας και γράφοντας, η Ιωάννα άρχισε να ξεμπλέκει τις λέξεις και να αγαπά το πλέξιμο.

Τα αγόρια ανησυχούσαν που έβλεπαν δασκάλα και μαθήτρια να συζητούν και να πλέκουν μαζί, να δοκιμάζουν νέες συνταγές και να στολίζουν τα γλυκά της Ιωάννας. Τι σόι μάθημα ήταν αυτό; Έβλεπαν όμως, την μικρή να αστράφτει από χαρά και δεν μιλούσαν.

Ώσπου, μια μέρα η Ιωάννα δήλωσε πως θέλει να μάθει πλέξιμο σωστά, όπως είπε, με βελόνες δικές της και με κούκλες μαλλί. Κι ήρθαν οι βελόνες και τα μαλλιά κι άρχισε η μικρή μαθήτρια να πλέκει, ακανόνιστα και αμήχανα στην αρχή, μέχρι που τον πήρε τον αέρα και άρχισε τα δικά της κόλπα. Τώρα η Ιωάννα μπορούσε να πλέκει όλη την αλφαβήτα με τη σειρά, κεφαλαία και μικρά γράμματα, τελείες και κόμματα, παρενθέσεις και θαυμαστικά. Κι όταν η κυρία Αγγελική πρότεινε να πλέξουν με τη ζύμη μιας πάστα φλώρα, η Ιωάννα ενθουσιάστηκε τόσο πολύ που την ξόδεψε όλη σε γράμματα και σημεία στίξης, ξεχνώντας το γλυκό και τη γιαγιά Αμαλία, που περίμενε να δοκιμάσει!

Το τέλος της σχολικής χρονιάς βρήκε την Ιωάννα απορροφημένη με την…πλεκτική – ζαχαροπλαστική, τα αγόρια περήφανα για την εξέλιξη της και τη γιαγιά Αμαλία, χμ, δύο τρία κιλά ελαφρύτερη! Η κυρία Αγγελική δήλωσε πως η δουλειά της είχε

τελειώσει, η Ιωάννα δεν τη χρειαζόταν πια και πως είχε έρθει η ώρα να ξεκουραστεί, για να μπορέσει τον Σεπτέμβρη να βοηθήσει κάποιον άλλο μαθητή. Φίλησε γλυκά την Ιωάννα, χαιρέτησε συγκινημένη τη γιαγιά και τα αγόρια και έφυγε.

Η Ιωάννα μεγάλωσε, τελείωσε το σχολείο, σπούδασε ζαχαροπλαστική και έφτιαξε ένα δικό της ζαχαροπλαστείο.

Παραδόξως, το σπίτι της δεν ήταν γεμάτο γλυκά. Όπου και αν κοίταζε όποιος έμπαινε στο λιλά σπιτάκι με τον ολάνθιστο κήπο, έβλεπε γράμματα, τελείες και παύλες, ερωτηματικά και αγκύλες. Όλα πλεγμένα με αγάπη και μαεστρία. Κι όταν μεγάλωσε λίγο ακόμη, η Ιωάννα άρχισε να πλέκει και λέξεις, να τις βάζει στη σειρά, να τις κάνει ιστορίες και, αργότερα, βιβλία ολάκερα.

Μερικά από αυτά περιείχαν συνταγές για τα πιο γευστικά γλυκά του κόσμου, αυτά που είναι φτιαγμένα με αγάπη.

Βαΐα Ελίζα Τσαυλίδου

Πηγή: thebluez.gr